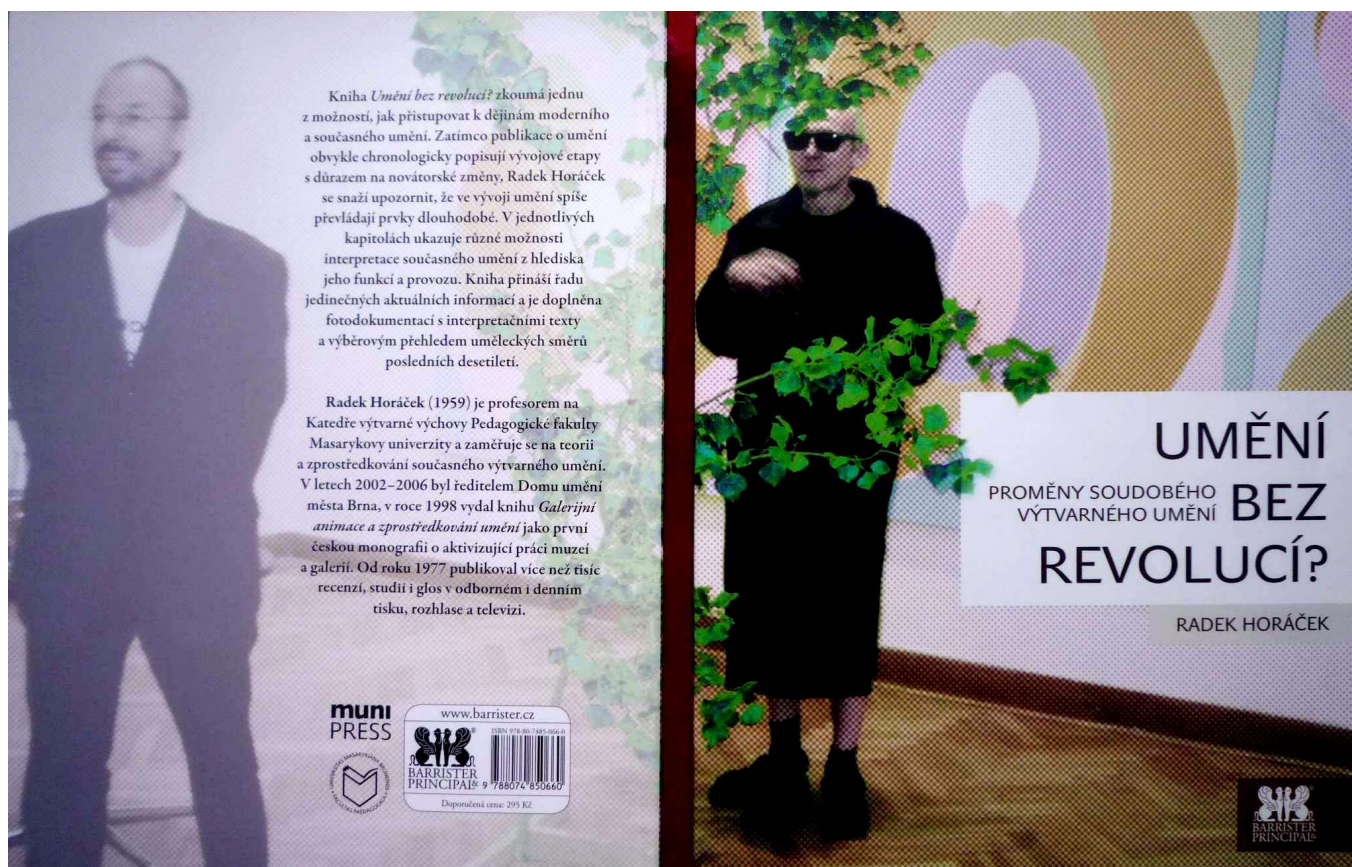

Nová povinná položka do umělecké knihovničky?

Jsou dějiny umění tvořeny revolučními zlomy? Nebo je jejich podstatou spíše postupný vývoj a přetrvávání základních témat a uměleckých postupů?

Kniha *Umění bez revolucí?* vybízí k úvahám o proměnách výtvarného umění posledních období a přináší řadu jedinečných informací i komentářů. Věděli jste například, že slavný galerista Daniel-Henry Kahnweiler, který založil svou galerii v r. 1907 a prosazoval tehdy kubismus jako inovační směr, se naprosto zamítavě postavil k abstraktivismu šedesátých let? Řekl: „Prázdnota, bezcennost malování, kterému se říká abstrakce nebo tachismus, je dokázána právě tím, že je nikdo neodmítá.“ Slavný a uznávaný objevitel kubismu tedy v roce 1961 odmítá gestickou abstrakci jako „bezcenné malování“. Co to znamená? Ztratil ve svých sedmasedmdesáti letech někdejší citlivost pro aktuální umění? Co by řekl na to, že v roce 2008 budou obrazy Jacksona Pollocka stejně drahé jako díla Pabla Picassa? Nebo tušil nějakou vývojovou souvislost, která se dosud neprojevila?

**A znáte výrok Zdeňka Pince z roku 1992?
„Tvořit znamená hledat to, co je původní,
tedy to, co je nové, co nějakým způsobem trvá ve změně,
a ukazovat to v pluralitě nejrůznějších kontextů.“**